

- μίας τοῦ προεστῶτος, τῷ δὲ ἴδιῳ προσέχειν ἔργῳ. 1037.
- μ.ν'. Περὶ τῶν ἀμφισσόπουμένων ἐν τῇ ἀδελφότητι. 1037.
- ν'. Πῶς χρὴ ἐπιτιμᾶν τὸν προεστῶτα. 1040.
- να'. Πῶς δεῖ διορθοῦσθαι τὸ πλημμέλημα τοῦ ἡμαρτηκότος. 1040.
- νβ'. Μετὰ ποίας διαθέσεως καταδέχεσθαι δεῖ; τὰ ἐπιτίμια. 1041.
- νγ'. Πῶς οἱ τῶν τεγνῶν διδάσκαλοι διορθώσονται τοὺς παῖδας πταιόντας. 1041.
- νδ'. Περὶ τοῦ δεῖν τοὺς προεστῶτας τῆς ἀδελφότητος ἀλλήλους τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἀνατίθεσθαι. 1044.
- νε'. Εἰ τοῖς ἐκ τῆς Ἰατρικῆς κεχρῆσθαι κατὰ εκοπόν ἐστιν εὐσεβείας. 1044.

"Ο ροι κατ' ἐπιτομήν. Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. 1080-1305.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

- ζ'. Εἰ ἔξεστιν ἢ συμφέρει τινὶ ἑαυτῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ποιεῖν ἢ λέγειν ἢ νομίζει καλὰ, ἀνευ τῆς μαρτυρίας τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν. 1080.
- η'. Ποίαν ὄμοιογίαν ἀπαιτεῖσθαι δεῖ παρ' ἀλλήλων τοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζῆν κατὰ Θεὸν βουλομένους. 1081.
- γ'. Τὸν ἀμαρτάνοντα πῶς ἐπιστρέψομεν, ἢ μὴ ἐπιστρέφοντα πῶς ἔχειν χρή. 1084.
- δ'. Εάν τις καὶ εἰς τὰ μικρὰ ἀμαρτήματα στενοχωρῇ τοὺς ἀδελφούς, λέγων, ὅτι διφείλετε μετανοῆσαι, μήποτε καὶ αὐτὸς ἀσπλαγχνός ἐστι, καὶ τὴν ἀγάπην καταλύει. 1084.
- ε'. Πῶς διφείλει τις μετανοῆσαι ἐφ' ἑκάστῳ ἀμαρτήματι, καὶ ποίους ἐπιδείξασθαι καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας. 1085.
- ζ'. Ο λόγῳ ὄμοιογῶν μετανοεῖν, τὸ δὲ ἀμάρτημα μὴ διορθούμενος, τίς ἐστιν. 1085.
- γ'. Τί τὸ κρῆμα τῶν ἐκδικούντων τοὺς ἀμαρτάνοντας. 1085.
- η'. Τὸν μετανοοῦντα γνησίως πῶς προσδέχεσθαι χρή. 1088.
- η'. Πρὸς τὸν ἀμετανόητα ἀμαρτάνοντα πῶς δικτεθῆμεν. 1088.

- ι'. Ψυχὴ ἐν ἀμαρτίαις πολλαῖς ταλαιπωρήσασα μετὰ ποταποῦ φόβου καὶ ποταπῶν δικρύων διφείλει ἀναχωρῆσαι τῶν ἀμαρτημάτων καὶ μετὰ ποίας ἐλπίδος καὶ διαθέσεως προσελθεῖν τῷ Θεῷ. 1088.
- ια'. Πῶς κατορθῶι τις τὸ μῆσος πρὸς τὰ ἀμαρτήματα. 1089.
- ιβ'. Πῶς πληροφορηθῇ ἡ ψυχὴ, ὅτι ἀφῆκεν αὐτῇ ὁ Θεὸς τὰ ἀμαρτήματα. 1089.
- ιγ'. Εἴ χρὴ τὸν μετὰ τὸ βάπτισμα ἔξαμαρτήσαντα ἀπογινώσκειν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἐν πλήθει κακῶν εὑρεθέντας ἢ ἔως ποίου μέτρου ἀμαρτιῶν ἐπελπίζειν χρὴ τῇ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίᾳ διὰ τῆς μετανοίας. 1089.
- ιδ'. Έκ ποίων καρπῶν διφείλει δοκιμάζεσθαι ἢ ἀληθής μετάνοια. 1092.
- ιε'. Τί ἐστι τὸ, «Ποσάκις ἀμάρτη εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ;» Καὶ ἐπὶ ποίων ἐμόν ἐστιν ἀφιέναι. 1092.
- ις'. Διὰ τὸ ποτὲ μὲν ἡ ψυχὴ καὶ μὴ σπουδάζουσα, αὐτομάτως σχεδὸν ὡς ἐμπεσόντος πόνου, κατανύσσεται· ποτὲ δὲ ἀπονος οὕτως ἐστιν, ὡς καὶ βιαζομένη κατανυγῆναι μὴ δύνασθαι; 1092.
- ιζ'. Εάν τις κατὰ νοῦν μνημονεύσῃ τοῦ φαγεῖν, εἰτα καταγνῶ ἑαυτοῦ, εἰ καὶ οὗτος ὡς μεριμνήσας ἐγκληθήσεται. 1093.
- ιη'. Εἰ χρὴ ἐν ἀδελφότητι τῷ ἔξαμαρτήσαντὶ ποτε φροντίδα τινὰ ἐγγειρίζειν μετὰ πολλὴν ἀσκησιν· καὶ εἰ χρή, ποίαν ταύτην. 1093.
- ιθ'. Εάν τις ὑποπτεύηται ἐπὶ ἀμαρτήματι, προφανῶς δὲ τοῦτο μὴ ποιῇ, εἰ δεῖ αὐτῷ ἐπιτηρεῖν, ἵνα καὶ ἐφευρεθῇ δ ὑποπτεύεται. 1096.
- ιη'. Εἰ χρὴ τὸν ἐν ἀμαρτίαις ἔξετασθέντα φεύγειν τὴν πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους κοινωνίαν, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κακῶς ζῶντας διακρίνεσθαι. 1096.
- ια'. Πόθεν διετεωρισμὸς καὶ οἱ διαλογισμοὶ καὶ πῶς αὐτὸς διορθωσόμεθα. 1097.
- ιβ'. Πόθεν αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι αἱ ἀπρεπεῖς γίνονται. 1097.
- ιγ'. "Εως ποίων ἥματων ἡ ἀργολογία κρίνεται. 1097.
- ιδ'. Τί ἐστι λοιδορία. 1100.
- ιε'. Τί ἐστι καταλαλία. 1100.
- ιζ'. Ο καταλαλῶν ἀδελφοῦ, ἢ ἀκούων κατα-

